

יהי הו' אלקינו עמנו

ביאור בדרכ אפשר

למה יאמרו הגויים איה נא אלקיהם, ואלקינו בשמיים כל אשר חפץ עשה וגוז. דהגה בתיב⁸ במקום אחר בתהילים רם על כל גויים ה' על השמיים כבודו, והינו לפי פשטוט הכתוב אומר שהקדוש ברוך הוא נעלם מכל הגויים וכבודו הוא בשם ולפי המשמעות הפנימית של הדברים הפסוק אומר מהו אופן האמונה של הגויים בו, היינו שהגויים אוּמָרים וסוברים בטעות שהקב"ה "על השמיים בלבד כבודו", אבל הוא מרים ורוחוק מכם ולא משגיח על מעשיהם בארץ, חסילום.

ובאמת אמנים הגויים טועים לחושב שה וחוק מהם לעניין החשגהה על מעשיהם והנהוגם אבל האמת היא שבמון אחר הר' אכן רוחוק מהם ה' לגויים הוא רוחוק מאד ובפרט על-פי הידיע ששלישם של הגויים הוא משם אלקים⁹, מרות הדין והמצומות כך שיש להם רק מעט השפעה אלוקית ואילו בונגע לשם הו', מידת החסד והגלווי אומר פרעה המסלול את כלל הגויים לא ידעתי את הו', כי אכן מקבל השפעה רבה ונגלי שם הו' שהוא השעה הרבה וגוליה ורך האלקים יענה את שלום פרעה¹¹ כאשר יעקב אבינו נפגש עם פרעה הוא אמר לו שלום בנוסח זה, עם שם אלוקים. כי ההשפעה הרוחנית האלוקית לנויים היא שם אלוקים, היינו במידה מסוימת ומוצמחת], ובקרא מושעת וומרת ובראיה הקדוש ברוך הוא בכדי הגויים אללים אחרים, והינו לפה שם ניוונים מחלוקת אחוזים דקדושה, שלא בצעונו יתפרק,isman דשדי

בתר בתפוי,cadם המשליך השפה למי ברצונו להשפיע לו מהורי כתפי, מבלי להביע בפניו ולהתייחס אליו בקורוב ולימשל מארם השונא את קבירו, ואינו מעוניין לרבר אותו וכשנותן לו דבר לאכול הוא משי בתר בתפוי כו¹². ולכן עליל שמאם שלמה המלך שהקרוש

ביאור בדרכ אפשר

זה היה הבקשה יהי ה' אלקינו עמנו, בעבורתנו בעבודת הבירורים, שהlichkeit של הנשמה של העלם הזה בו היא מלכחת בנוף נשמי ונאלצת לבוא ב מגע עם ענייני העולם הזה נקראת עובדות הבירורים כי כונתה היא שהאדם יפריד ויבורו בין הטוב והרע המעורבים זה וזה ויעלה את הטוב (נצחות הקדושה שבתו) הדברים הגשמיים), והבקשה היה ועל זה היה הבקשה יהי ה' אלקינו עמנו עמנו, בעבורתנו בעבודת הבירורים, פאשר היה עם לנו במילוי השליחות והוא אבוחינה, בבחינת חכמה ובינה כמו שמן, והינו ה' עם אבוחינה, בבחינת חכמה ובינה כמו שמן, וכשם שיום שך מבחן המוחין לבחינת המוחין, שגם מהדות יהיו כמו המוחין. ג) ויש לקשר כל זה עם מאמר קוצר של רבינו הזקן (שנמצא בביקל שהגיע לאחרונה) על הפסוק יהי הו', אלקינו עמנו פאשר היה עם לאמ' מחוכרות וקשרו עם האור האלקי האנטופי ("ה' אלקינו") אך גם עבודה הבירורים תהייה בסיווע מלמעלה ועל ידי גילוי והמסכה של אור-איסוף והינו שיום שך מזותיו חיקיו ומשפטיו מבחן המוחין בה כבר יש קשור וחייבו לאלווקות מצד עצמו לבחינת המוחין, שבזה צריך להלודר ולהՃש הטענות, שבהן צרכ' להלודר ולהՃש את הריגש של האהבה והיראה את אלווקות שעם המוחין יהיו כמו המוחין וגם בהם אירא אוּרא-איסוף. ג) ויש לקשר כל זה את שני אלים אומרים שהקב"ה על השמיים כבודו, והינו ש晦אים הטענות במלואם האמורין בנסיבות הפסוק רוחוק מאד [ובפרט על-פי הידיע ששלישם הוא מאמר קוצר של רבינו הזקן משם אלקים⁹, ואילו בונגע לשם הו', אומר קוצר בביביל תכיריך (שנמצא בביביל תכיריך כדי הרבי פרעה לא ידעתי את הו', ורק האלקים יענה שהגיע לאחרונה לאי רוחוק מלהם. ובאמת הנה לגוים הוא על הפסוק יהי הו', אלקינו עמו וכו') עם רוחוק מאד [ובפרט על-פי הידיע ששלום פרעה¹¹, וכן קרא אליהם אחרים דקדושה, עמו באשר פרעה עם אבוחינה לפי שהם בבחינת אחים דקדושה, ואילו בונגע לשם הו', והוא שלא ברצונו יתפרק, כמו דשדי בתר בתפוי, אל יזבננו ואילו יטשנו¹⁵, שם במאמר של רבינו חזון מביא גם הפסוק שלאלתיריה⁶, הפסוק הבא בדרבי שלמה המלך שהקרוש ללבנו אלילו ללבנה את קבירו ולבנו כדי להטות ומשפטיו אשר צינה את אבוחינה. ג) מתקדים לברא מה שכתוב? למה יאמרו הגויים אהיה נא אלקיהם, ואלקינו בשמיים כל אשר צינה את אבוחינה. וחייבו לאלווקות מצד עצמו לבחינת המוחין, שבזה צריך להלודר ולהՃש הטענות, שבהן צרכ' להלודר ולהՃש את הריגש של האהבה והיראה את אלווקות שעם המוחין יהיו כמו המוחין וגם בהם אירא אוּרא-איסוף. ג) ויש לקשר כל זה את שני הטענות האמורין בנסיבות הפסוק רוחוק מאד [ובפרט על-פי הידיע ששלישם הוא מאמר קוצר של רבינו הזקן משם אלקים⁹, ואילו בונגע לשם הו', והוא שלא בביביל תכיריך כדי הרבי פרעה לא ידעתי את הו', ורק האלקים יענה שהגיע לאחרונה לאי רוחוק מלהם. ובאמת הנה לגוים הוא על הפסוק יהי הו', אלקינו עמו וכו') עם רוחוק מאד [ובפרט על-פי הידיע ששלום פרעה¹¹, וכן קרא אליהם אחרים דקדושה, עמו באשר פרעה עם אבוחינה לפי שהם בבחינת אחים דקדושה, ואילו בונגע לשם הו', והוא שלא ברצונו יתפרק, כמו דשדי בתר בתפוי, אל יזבננו ואילו יטשנו¹⁵, שם במאמר של רבינו חזון מביא גם הפסוק שלאלתיריה⁶, הפסוק הבא בדרבי שלמה המלך שהקרוש ללבנו אלילו ללבנה את קבירו ולבנו כדי להטות ומשפטיו אשר צינה את אבוחינה. ג) מתקדים במאמר הנזכר של אדרמור' חזון, לפני הביאור בפסוקים הנזכרים לעיל שאמר שלמה המלך, לברא מה שפתות⁷ בתהילים (פרק' הל')

(5) נדפס לאחד'ז במאמרי אדר'ז הקצרים ע' קלב ואילך. וראה גם ד"ה יהי ה' א עמנו תרנ"ח. תרפ"ה (סה"מ תרנ"ח ע' א ואילך. תרפ"ה ע' שח ואילך). ד"ה הנל דיום שמח'ת תשמ"ה; ט' י' תמוז תשמ"ו. (6) שם, נח. (7) תהילים קטו, ב'. (8) שם קיג, ד. (9) ראה תו"א הוספות קט, ד. ובכ"מ. (10) שמות ה, ב. ראה לkur'ת אמרו לה, סע'ג. סה"מ עטרת'ת ע' שם. ובכ"מ. (11) מקץ מא, טז. וראה תו"א יתרו עא, ד. (12) ראה גם תניא פ"ב.